

bene et tene menti qd gl. bec iuncta cu teg. aperte vult qd si renuntiare beneficium per metu qd de iure teneat renuntiatione et non sit ipso iure nulla. lz do. Anto. hic voluerit contrarium. et adde bene teg. cu glos. ad id quod dicit m. c. ad aures. j. qd met. cau. et copert metu passo actio qd incus causa. et etia vtilis in rem: vt hic voluit gl. Et no. qd ille intellectus plane procedit intelligendo qd hic actum fuerit vtili actione in rem simpliciter petendo ecclesiam. Et si intelligeretur qd actum fuisset actione qd met. cau. prout aliqui volunt. diceret qd tunc videtur qd non est necessaria replicatio de no spontanea renuntiatione. qd ab ipso principio hoc allegasset cuius contrarium videt inuere litera: et ideo melior videtur intellectus quod acti fuerit actione in rem simpliciter petendo ecclesia. no aut actione qd met. cau. nisi solues fm do. Anto. qd si acti fuerit qd met. cau. replicando no deducebat defectu voluntatis fm tepus renuntiationis: qd illud ante dedugerat: sed fm tepus traditionis. Sz vt dixi planior est intellectus qd acti fuerit actione in rem petendo simpliciter beneficium: vt dicit glo. C In gl. in ver. metu. in fi. sed dicit qd hic habui forte respectu ad verba antiqui edicti prioris vbi dicebat qd vi metus ve causa gestu erit ratu non habebit. sed de nouo edicto simpliciter dicit qd met. causa gestu erit et no sit mentio de vi.

52 C In glo. in v. pecunie ibi: dare no debet. No. diligenter gl. qd facit opponeres sup beneficio ecclesiastico: dantes aliqui pro expensis factis in acquisitione tituli illi qd dicitur ius habere vt recedat a lite. Nam illud non videt esse licitu vt voluit hic gl. et facit etia qd habetur in c. cu pides. b. i. alle. Si tamē ille cui litis mouet foueret iustitia. tunc bene posset aliquid dare ad redimendū vegetationē ne inquietaret: vt in c. dilectus j. de simo. C In eadē glo. ibi: sed hoc est falsum. Aduerte qd si reus excipiens alleget interuētum pecunie et dicat renuntiatione facta per pecunia repellit tanq allegas suā turpitudinē. Si dicitur pecunia data ab eo vel per aliu sua voluntate: ipso forte ignorante: qd tunc bene audiret sicut replicas cōtra renuntiationē si allegaret interuentū pecunie no audiretur. Similiter si per eū vel aliū de eius voluntate fuisset data vel recepta. Si autē aliter vellet se fundare in iudicio possessorio vel petitorio ipse excipiens qd no fundaret se super voluntaria renuntiatione sed ex eo qd allegaret ipsum agentem esse priuandū post simoniā: tunc ex quo etiā priuatur ipso in re ad petitionē rei no impediret restitutionē: sic no audiretur talis exceptio. lz iudex ex officio si vellet posset ipsum priuare consequenter no restituere per id qd leg. et no. j. de pcur. ex insinuatione. C In gl. in ver. nec promissionē. in fi. Aduerte qd in c. sane. loquit de promissione facta benigne tractado denuntiantis: no aut loquit qd ppter promissionē pecuniarū sit renuntiatō: quo casu ceteret esse simoniaca sicut qd recipitur pecunia: cu paria videant esse dare pecunia vel promittere vt fiat renuntiatō. ar. l. et. j. ff. de cal. C In glos. fi. aduerte qd bec glo. ponit duplicē intellectū: vnus qd bic loquit de dignitate testiu producedorū. Alius qd loquit de dignitate persone renuntiantis: et iste secundus ponit. j. in glo. in v. alij intelligit. et vterq intellectus est in se bonus. C In ea. glo. ibi: intelligimus. dic qd si exceptio spontane renuntiationis opponit ad pcessum qd fieri pot saltē ex quo est cu iuramentis: qd ceteret esse exceptio litis finite facit qd habet in c. j. de lit. cōtest. in. v. qd ibi dicitur: tūc debet super illa pronūtiari tanq sup emergere cu respiciat processum. Sed si opponat ad merita cause qd etiā fieri pot vtu no. in. d. c. j. per Bar. in l. j. C. de ordi. iud. tūc sufficit pronūtiari sup principali: sicut et qd alia exceptio incidens proponit respiciet merita cause. nam tacite videt super incidenti pronūtiari pronūtiando super principali vt habet in c. intelligimus. bec alle. C In

54 ea. gl. ibi: cu negotiu per iuramentū sit finitū. C In Ho. ex glos. ibi: qd exceptio iurifurandi est exceptio lit. finite non solum qd iuramentū est iudiciale et prestitū coram superiore no in forma iudicij qd est not. fm do. Ant. pro ampliatione. c. j. de lit. con. test. in. v. C In ea. glo. ibi in concilio Lugdun. olim erat ex traugans inter cōstitutiones Inno. iij. sed hodie est. c. j. de lit. con. test. in. v. C In ea. glo. ibi cōstebat. idem videt si dicebat se negare. Nam latius tunc videtur tacite cōfiteri per id quod habetur in l. si duo. j. marcellus. ff. de iururan. et facit

55 quod no. in. c. dudum. et. j. ff. de elec. C In Extra glo. vnum dubiu tangitur videlicet an quado agitur per spoliati no contra spoliatorē sed contra tertium ad que res vliet ablati peruenit conditione ex decre. sepe. de resti. spolia. sed ex cano ne reintegranda. iij. q. j. In hoc casu istud possessoriū iudicium sit p uilegiatū vt non admittatur exceptio spontane renuntiationis hec no admittitur quando agitur interdicto

vide vi: contra spoliatorē. hic videtur esse casus qd no fm vnu intellectū inqtu aliqui intelligit hāc decr. in hoc casu. lz qd intentat cōditio ex dicta decre. sepe. vel ex canone reintegranda. Sed contrariū tenuit Inno. in c. h. in ver. exceptio: nis. j. de ordi. cog. Et illud cōter tenet et sic videt qd ille intellectus no procedat in hac decre. nisi saluaretur eo modo quo saluauimus intellectū positum in gl. in ver. signationis. Et bec expedita est decretalis ista. Nicolaus Abbas.

C Incipit lectura excellentissimi vtriusq iuris interpretis do. Ant. de but. a tit. de trāsla. pla. vsq ad titulu de offi. dele. super quibus titulis do. Abb. demptis pdictis huius scōe partis non scripsit: vel si scripsit reperire nemo potuit.

De translatione prelatorum. Rubrica.

Caso de quibusdā modis quib? puidendū est ecclesijs: vidē dum est de translatione qd etiā eis prouidet interdū. vel aliter. Supra dictū est de postulatione: sed qd postulant alijs ecclesijs alligati. S. de postu. prelato. bone. et. c. vlti. quos oportet trāsferrī. ideo et. de materia. vj. q. j. per totū. et. q. v. per totum. et coaptatur rubrice de offi. leg. nifi. et. c. seq.

- 1 Expressio nominis non facit dispositionem personalem in materia dignitatis concernente. Priuilegium concessum prelato acquiritur dignitate.
- 2 Cause maiores que dicantur ad hoc vt earū cognitio spectet ad sedem apostolicam.
- 3 Statuta laicorū contra leges imperatoris valent sed statuta clericorum contra canones non valent.
- 4 Eps a propria sede expulsi si fuit ad aliā electus no potest ad illam propria auctoritate transire.
- 5 Episcopi siue eps ante cōsecrationē potest exercere ea que sunt iurisdictionis: sed non ea que sunt ordinis: et ponit quas iurisdictionem habet.
- 6 Caplin sede vacante bz ea qd sunt iurisdictionis: non tñ omnia.
- 7 Episcopus electus licet non possit consecrari potest tamen alteri episcopo hoc demandare. Qui non pot per se no pot p aliū quō intelligat ista regula.
- 8 Archiepiscopus an possit ad archiepiscopatum transferrī: et sic descendere ad minorem dignitatem: et idem in episcopo.

Am ex illo Patriarcha qd confirmatū in archiepiscopum transfert ad sedē episcopale ab episcoporum confirmatione suspenditur. b. d. Sūt quatuor partes. Prima probat trāslationē episcopoz soli pape cōpetere. Secunda narrat reprobationē factū patriarche ibi: miramur. Tertia ibi: licet. respondet tacite questioni. Quarta ibi: ne igitur. penā imponit. C Casus literalis. Quidā electus ad ecclesiam apianensem dum esset ad illam ecclesiam cōfirmatus que archiepiscopalis erat quēdā suū suffraganeū electū confirmauit tandem vacante ecclesia tripolitana qd erat ecclesia suffraganea et episcopalis sedes: dictus apianensis fuit electus ad dictā ecclesiam tripolitana. patriarcha autē antiochen? dedit licentiā trāscundi pretēdēs qd hic ex quo nondū erat cōsecrat? sed cōfirmatus tantū ad primā sedē potuit trāfire absq licentiā pape: hoc resolutū fuit pape. papa attēdēs qd bec potestas ad eū tacu spectaret: primo vt ostēdat defectū eius qui licentiā dedit probat qd ad eū spectat potestas trāsferrēdi epm de loco ad locū. Primo qd ipsius potestas ex deo fuit. Secūdo qd ab eius potestate descenderit canonica instituta. Tertio bec canonica instituta decernunt maiores causas ad papam spectare. Ex hoc cōcludit temperariū aliquē se de hoc inuoluntate inferiorē papa absq pape consensu. Ad specie descendens cōcludit qd no modicū miratur qd dictus patriarcha dictū archiepiscopū apianens. et electū transferre voluerit ostēdēs etiā data potestate ex modo trāsferrēdi translationē illicitam: qd de paruo fecit maiore et maiorem minorauit et episcopauit archiepiscopum: imo potius de archiepiscopauit. Non obstat exultatio propter quā potuit forte moueri dictus patriarcha qd dictus archiepiscopus nondū esset cōsecratus: qd sufficit vt trāsferrī no possit qd sit cōfirmatus. qd patet ex eo qd episcopalia quantū in eo fuerit exercuerat: eo qd vt ex eius cōfessione constabat episcopus valens cōfirmauerat. Ideo papa ne alijs audacia similia pertractādi daretur predictum patriarcham ab episcoporum confirmatione suspendit. Nota primo qd papa recipit potestatem immediate ex deo. ad hoc de iudic. nouit. qui fi. sint legit. causam. C In Ho. secūdo qd in materia dignitatem concernente expressio proprii nominis non restringit dispositionem ad papam. sed realis censetur. et sic potentius

C Teneat renuntiatio. Adde qd idem tenet do. de Rot. deci. ecclesie iij. in no. nisi sit facta p metu laicorum. et. l. cal. cōsil. j. de renun. et cōsil. j. qd me. cau. Zacharias.

C Adde qd renuntias bnficio ecclesiastico per metu etiā cū iuramento no indiget noua collatione sed impetrata absolutioe a iuramento peti restitit i in te grū. Istud no. sing. iste. c. h. ho. in prin. de iuretu.

C Recedat a lite. Adde qd voluit cal. p. h. de simo. C Negationem. Adde qd voluit Old. p. h. c. c. l. x. j.

Sebasti. Sapia. C Forma iudicij. Aude no. in. l. j. ff. de iureiu. et de clara vt non sit exceptio litis finite: qdum ad instantiam sed quo ad probationes no. Bart. in. l. nam et postea. s. sed si dānetur. in. ff. de iur. iur. vide etiam qd no. Bart. in. l. illi a quo. s. si de sta. ff. ad trebel. Zacharias.

C Sit puilegiatū. Aude de hoc p Pau. de cast. p. h. C Sit puilegiatū. Aude de hoc p Pau. de cast. p. h. in. inci. in ea que vertit. Jo. and. in c. ex trāmissa. de resti. spol. in no. uel. in. v. Spec. in ti. de peti. et. pol. s. fi. et ibi casus qd sit spoliatus restitutus et casus quibus no. quos ponit ad nune. et. vij.

